

Muhterem Mürşidimiz Asrın Müceddidi Mahmud Efendi Hazretlerinin (k.s.) sünneti ihya (tecdid) faaliyetlerinden bazıları:

Allaha hamd olsun, Habibine slata ve selam olsun...

Efendi Hazretlerinin (k.s.) hizmete başladığı dönemi düşünülürse, Türkiye'de islamın tamamen silinip iptal edildiği, nnerdeyse islam adına bir alamet kalmadığı baskı dönemlerinin en şiddetli zamanlarıdır. Öyleki Mürşidi olan Ali Haydar Efendi babamız (k.s.) ile görüşmeleri bile gizli ortamlarda olmuştur, zira bu büyük zat devamlı takip altında idi. Bir çok kere mahkemelere çıkmış, hapislerde kalmış hatta idam ile yargılanmıştı, ancak Allahu tealanın lufu ile kurtulmuş ve kıymetli Mürşidimiz mahmud Efendi hazretlerini yetiştirmekle şerefyâb olmuştur. Allahu teala bütün geçmiş büyüklerimizden razı olsun, onlar bize rehber oldular ve ehli sünnet yolunu öğrenmekle tasavvuf meşrebini yaşamakta bizlere vesile oldular.

Mahmud Efendi Hazretleri (k.s.), son derece ilim meraklısı olduğu halde muhterem Şeyhi Ali Haydar Efendi (k.s.) onu tasavvufa yönlendirdi, ilim eserlerinden belli miktarda eserin okunmasını tavsiye etti. Bu durum tabii ki zamanın şartlarına göre gerekliydi, zira derin alim olmak için gerekli zamanı harcayarak ilim talep eden kimse kalmamıştı, bari insanların maneviyatı ve imanının sağlanması için lazım gelen hususlar noksan edilmesin, belki ilerde ilim için umulmadık kapılar açılacaktı; ve nitekim de öyle oldu.

İlk zamanlarda ismini duyduğumuz beş on kitap zihnimizi kurcalarken, daha sonraları sayısız eserin isimleri tekkemizde konuşulmaya ve bir çokları da medreselerimizde okutulmaya başlanmıştı. Aslında bu usul de ayrı bir tecdid işiydi, ancak biz bunu daha sonra anlayabildik....

Efendi Hazretlerimiz (k.s.) resmi imamlık görevi ile hizmete başladığı ddönemde (1954-55 ler) bulunduğu semt Fatih-Çarşamba, ancak sakallı ve çarşafı olarak kedisi ve rahmetli hanımından başkası yok gibiydi.

Hatta söylendiğine göre Efendi Hazretlerimizi gören bir takım cahiller hakaret yollu laf atarlar, nerden çıktın v.s. gibi düşük sözler söylemiş.

Bu kadar zor şartlar altında, nasipsiz cahillerin arasında yılmadan bıkmadan usanmadan devam eden vaaz-u nasihatler, irşad ve tebliğ hizmetlerini tek başına devam ettiren kıymetli mürşidimiz (k.s.) tabiri caizse kapı kapı dolaşmış, esnaf esnaf ev ev dolaşıp herkese ulaşmaya çalışmıştır. Hatta kendim bile bu hususlara bir çok kere şahit olmuşumdur. İsmailağa Camisinin önündeki caddede tek başına dolaşıp kahvelere ve diğer esnafa uğradı, kendisine eşlik etmek istediğimde müsaade etmeyip kendi başına ddolaşırdı.....

Bu dönemdeki hali şöyle iki cümle ile tasvir edebiliriz: İsmailağa Camisinde cuma namazı kılıyoruz, Efendi Hazretlerimiz (k.s.) hutbe okuyor ancak karşıdaki kahveden çat pat kumar aletlerinin sesi caminin içinde kulaklarımızı tırmalıyor, kalplerimizi huzursuz ediyordu. Hemen camimizin 50 metre ilerisinde üç tane faiz bankası, caddemiz üzerinde bir çok kumar oynatan kahveler.....

Ancak bir kaç sene sonra gözümüzle şahit olduğumuz gibi bankalar kapandı, kahveler kapandı, onların yerine kitapçılar ve cübbe şalvar satan yerler açıldı.

Bu sür'atli değişim o hale gelmişti ki artık ismailağa caddesinde sakallı ve çarşaflılar halkın ekserisi olmuştu...

Bu işlere sebep olan Mürşidimizin (k.s.) tek başına başladığı dönem artık hayallerde kalmıştı. İnsanlar özellikle genç erkek ve kızlar koşar-casına medreselere geliyor, camimiz dolup taşıyordu. İnsanların hayatı değişiyor, bunun neticesi olarak evden kaçanlar, anne babasıyla tartışan-lar, işini ve okulunu terk edip kendini tekkeye atanların haddi hesabı yoktu.

Mankenlerden, şarkıcılardan, diğer bozuk meslek guruplarından tevbe ederek dönüş yapanları saymak mümkün değildi.

Bu akım sadece yurt içiyle kayıtlı değildi, bilakis hiç ummadığımız memleketlerden, uzak ülkelerden gelip ders alanlar, ilim okuyanlar çoğalmaktaydı.

Asıl tecdid işi sünnetin ihyasında oluyordu. İlim-amel-ihlas üçlüsünü sürekli işleyen Efendi Hazretlerimiz (k.s.), bu konuda ısrarlı olup asla taviz vermezdi. Öğrenilen hükümlerin mutlaka yaşanmasını ve ihlaslı olunmasını emrederdi. En ufak görünen bir hükmün (müstehab-edeb) bile terkine asla müsaade etmezdi.

Düşünsenize bıkmadan usanmadan, namazda secdede iken parmakların kapalı olup kibleye dönmesini, camiye sağ ayakla girilip sol ayakla çıkılmasını, helaya sol ayakla girilip sağ ayakla çıkılmasını, sağ elle yenilip içilmesini, ekmek kırıntılarının mutlaka alınıp yenmesini, abdestte önlük bağlanmasını, nafil namazların kılınmasını v.s. bir çok müstehab ve edebi defalarca anlatması, üzerinde durarak talebeye öğretircesine cemaatin her bir ferdine açıklamalı tatbikli olarak göstermesi, kendinde olan sünneti ihya (diriltme) aşkının ne kadar büyük olduğu göstermiyor-mu?

Bu durum Mektubatı Rabbani'de beyan edilen şu hususun ta kendisidir. Şöyle ki İmamı Rabbani k.s. der ki: **Bana bütün ilimler marifetler haller makamlar verildi gösterildi, yapılması gerekli olan bütün muameleler yapıldı, artık bundan sonra kalan tek temennim, sünnetlerden bir sünneti ihya etmektir.**

İşte Efendi Hazretlerimizin (k.s.) sakal, şalvar, cübbe, sarık, misvak, selam, zikir v.s. sünnetler üzerinde durmasının püf noktası... Dert ve gaye sadece ve sadece bir sünneti ihya etmek...

"Kim sünnetimi ihya ederse ona yüz şehit sevabı vardır." hadisi şerifini, bu şekilde anlamak lazım...

Sünnetleri anladık, ya peki farzlar?

Çarşafın (gerçek tesettürün) ihyası, namazların cemaatle ilim üzere edası, emri bil ma'ruf hizmetleri, dini ilimlerin (medreselerin) ihyası, islamın cihana hakim olma davası (cihad şuuru), Kur'anın herkes tarafından (90 yaşında olsa da) okunması anlaşılması ve bir çok önemli meselenin asrı saadet dönemi gibi canlandırılması....

Tasavvuf yolunun ihyasını söylemeye hacet var mı? Öyleki bir çok tarikat bereketsiz kalıp

Mahmud Efendi Hazretlerinin Tecdid

Yazar Ali Kara

Pazar, 05 Ağustos 2012 14:30 -

bid'atlere dalmışken, Efendi hazretlerimiz (k.s.) kendine havale edilen manevi yolda asla kısaltmak kırpma bid'atlarla renklendirip cemaati çoğaltmak gibi bir fiil yapmamıştır ve bu gibilerine de asla müsaade etmemiştir.

Nice tekkeler asıl yollarını kaybetmiştir, çalgı veya başka henga-melerle kadın erkek toplaşıp zikir adında orkestra gibi bir takım nefse hoş gelen şeyler icra etmektedirler. Böyle yapmakla cemaatlerini çoğaltmayı hedefliyorlar, ancak bilmiyorlarki nefsin isteği verilirse nefis azar ve daha fazlasını talep eder. Nefsin terbiyesi ancak ve ancak sünneti ihya ile mümkün olur.

Siyasi sahada da Efendi Hazretlerimizin (k.s.) çok önemli hizmetleri vardır. Nerdeyse bütün siyasetçilere dini tebliğ etmiş, islamın yaşanması ve uygulanması için gerekli işlerin yapılmasını önermiş, bu yolda hüsnü zat ettiği kişilere destek olmuştur.

Kısaca bahsetmeye çalıştığımız bu bir kaç önemli maddeyi ciddi şekilde tefekkür edenler, gerçekten hakkı teslim ederek itiraf etmişler ve Efendi Hazretlerinin (k.s.) büyüklüğünü kabul etmişlerdir.

Neticede kısa bir süre önce yapılan merasimde, davetliler içinden bir zat (Lübnan Akkar Müftüsü Üsâme Efendi) bu hakikatleri gayri ihtiyari olarak açıklamış ve hepimizin tercümanı olmuştur, Allah kendisinden ve diğer misafirlerden de razı olsun.

Tabii ki bazı haset-fesat kişiler durmayacaklar, hakkı hakikatı kabul edemeyecekler, inkara yozlaştırmaya ve saptırmaya çalışacaklardır.

Onların çabası su üzerine yazı yazmaktan öteye gitmez, zira Allahu teala bir zatı sevince Cebrail a.s. ve diğer meleklerle de onu sevmeleriyle emreder. Ve o zatın sevgisi yer ehlinin kalbine atılır, sevme kabiliyeti olan kişiler sever, nasibi olmayana ne yapalım....

Bizi üzen bu gibi nasipsizler değil, belki içimizdeki senelerin dervişleri.... Onlar Efendi Hazretlerimizin (k.s.) yanında uzun seneler kaldıkları halde bu hakikatleri görmemişlerse, işin kıymetini anlamamış-larsa, kendilerine nasip olan böyle bir mürşidin kadr-u kıymetini bilmemiş-lerse artık ne demeli.... Allahu teala uayndırsın, hakikat gözle bakmayı nasip eylesin,

Mahmud Efendi Hazretlerinin Tecdid

Yazar Ali Kara

Pazar, 05 Ağustos 2012 14:30 -

Mürşidimizin rızası ve şefaatinde mahrum eylemesin...

Ali Kara 17 Ramazan 1433